

143

Eläkkeensaajien laulu

Mirjam Kaaja

säv. Kaarle Lehtinen

rauhallisesti

Vaikka taakse kauas jäivät nuoruusvuodet nuo,
vaikka tiellemme jo varjon illan hämy luo,
”silti joka huomen aina uusi on.
Pilven takaa loistaa säde auringon.”

Hiuksillamme on jo kyllä ajan hopeaa,
selkää särkee, jalkaa koskee, rintaa ahdistaa.
”Mutta mitäs noista, tää on elämää.
Varmaan vaiva kerran sentään hellittää”

Näin on hyvä, eikö totta, päivä kerrallaan,
nyt jo hiukan löysin rantein me vain otetaan.
”Tien me tasoitimme käydä nuorison.
Heidän vuoronsa nyt työtä jatkaa on.”